

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Jeg tror — siden man taler om normer og standarder — at når man læser lovforslaget rigtigt igennem, er det uhyre beskedent, hvad der findes af normer og standarder, og så er de end ikke forpligtende; når der f. eks. står, at der skal være en børnebiblioteksfilial, er det kommunen selv, der bestemmer, om det skal være en enkelt hyld eller flere hylder.

Jeg er helt enig i de bemærkninger, der er faldet om, at skolebiblioteker og børnebiblioteker ikke skal overlappe hinanden. Jeg mener, at skolebibliotekerne skal have en klart fastlagt opgave, der har med undervisningen at gøre. Men børnebibliotekerne har jo også en anden funktion, de har også en funktion for dem, der er uden for skolen, både før og efter, hvor der er en helt klar opgave, som bør løses, og hvor skolebibliotekerne må opgive nogle af deres opgaver på længere sigt, men naturligvis skal der være et samarbejde mellem skolebibliotek og børnebibliotek og folkebiblioteker. Det er jo det samarbejde, vi nu lægger ud til kommunerne, sådan at kommunerne selv kan bestemme, hvordan man vil have det lavet; det står helt klart i lovforslagets bemærkninger, og det synes jeg bør understreges.

Jeg har ikke mange bemærkninger til hr. Kaj V. Andersen. Det var jo lidt til højre for højre. Måske var det sådan lidt galluppanik, der var gået i hr. Kaj V. Andersen, når han holdt en sådan tale. Men jeg vil blot understrege endnu en gang, at den hidtidige tilskudsordning har repræsenteret en automatik, som har bevirket, at staten betalte til alle driftsudgifter inden for bibliotekslovens rammer, og det har betydet en stigning i udgifterne fra omkring 38 mill. kr. til 128 mill. kr. i disse år, også på basis af aktivitetsudvidelser, som automatisk fulgte med for statens vedkommende. Ved overgangen til tilskud og udligning mellem kommuner fastlæses dette beløb jo og bliver kun indeksreguleret. Det vil altså sige, at man ikke har den stigning i aktiviteter, som man ellers har. Det er nu kommunerne, der selv kan

bestemme, man lægger det ud dér, hvor det kan gøres, og så er det at håbe, at de tager det ansvar og følger op med det lighedsprincip, der bør være.

Til fru Meta Ditzel skal jeg kun gøre den bemærkning, at det jo ikke ligefrem var en sparetale, efterhånden som rækken af punkter blev taget frem fra betænkningen om, hvordan dette skulle løses. Det var jo ikke sådan, at vi kunne holde udgifterne nede; der var jo netop en udfordring til kommunerne om, at nu må de gå ind, når vi går over til dette bloktilskud.

I spørgsmålet om heltidsbeskæftigelse har vi det i øjeblikket sådan, så vidt jeg husker det, at 4,3 mill. af den danske befolkning er betjent af heltidsbeskæftigede bibliotekarer; der er altså ca. 700.000, der ikke er det. Det er jo ikke et så urimelig stort område, at vi ikke dér skulle kunne skabe en sådan ordning. Jeg ved godt, det ikke kan ske i øjeblikket, fordi vi har bibliotekarmangel, men vi skal i forbindelse med Ålborg universitetscenter åbne en filial af biblioteksskolen pr. 1. september, som kan sætte gang i uddannelsen også i forbindelse med centre og til dækning, håber vi, først og fremmest af den mangel, der er i Vestjylland, Nordjylland og alle de steder, hvor man ikke kan placere det i øjeblikket.

Endelig skal jeg kun gøre den bemærkning, at vi vel under udvalgsarbejdet også må tage de spørgsmål op, som fru Kristine Heltberg nævnte om ansættelses- og arbejdsvilkår. Jeg tror, det er vigtigt, og jeg vil da gerne sige, at vi også kan diskutere decentralisering, og jeg møder ganske åbent til samråd og udvalgsarbejde og vil tage alle de problemer op, der måtte være. Jeg glædede mig over hr. Hilmar Baunsgaards principielle enighed i, hvad jeg har sagt om folkebibliotekernes vigtighed, og vil gerne sige over for den kritik, der har været, at det skulle nødig være sådan, at vi på nogen måde lavede noget, der svækkede denne vor vigtigste kulturpolitiske indsats indtil nu, som hidtil har kunnet laves i samarbejde her i folketinget.